

Inhoud

Woord vooraf	7	Vrouwen in de wereld	
Vrouwen in de wereld		van het Nieuwe Testament	1547
van het Oude Testament	11	Mattheüs	1549
Genesis	13	Markus	1608
Exodus	103	Lukas	1647
Leviticus	175	Johannes	1708
Numeri	227	Handelingen	1754
Deuteronomium	298	Romeinen	1812
Jozua	359	1 Korinthe	1839
Richteren	400	2 Korinthe	1866
Ruth	444	Galaten	1882
1 Samuel	454	Efeze	1894
2 Samuel	509	Filippenzen	1906
1 Koningen	554	Kolossenzen	1916
2 Koningen	607	1 Thessalonicenzen	1924
1 Kronieken	656	2 Thessalonicenzen	1932
2 Kronieken	702	1 Timotheüs	1936
Ezra	759	2 Timotheüs	1947
Nehemia	778	Titus	1952
Esther	803	Filemon	1958
Job	820	Hebreeën	1962
Psalmen	878	Jakobus	1983
Spreuken	1023	1 Petrus	1992
Prediker	1074	2 Petrus	2002
Hooglied	1091	1 Johannes	2007
Jesaja	1103	2 Johannes	2016
Jeremia	1204	3 Johannes	2018
Klaagliederen	1303	Judas	2020
Ezechiël	1316	Openbaring	2025
Daniël	1398	Vrouwen in de Bijbel	2057
Hosea	1427	Naamloze vrouwen	2067
Joël	1446	Leesroosters	2077
Amos	1454	Overzicht bijbelboeken	
Obadja	1468	in alfabetische volgorde	2085
Jona	1473	Overzicht themapagina's	2087
Micha	1479	Overzicht biografieën	2089
Nahum	1490	Overzicht meditatie's	2091
Habakuk	1497	Overzicht kaarten	2093
Zefanja	1504	Overzicht medewerkers	2095
Haggai	1511		
Zacharia	1517		
Maleachi	1536		

Vrouwen in de wereld van het Oude Testament, een inleiding

Aangezien de wereld van het Oude Testament een periode van duizenden jaren beslaat waarin sprake is van verschillende culturen, is het moeilijk om een eenduidige rol van vrouwen in die wereld te beschrijven. Bovendien komen er in het Oude Testament vrouwen uit alle lagen van de bevolking voor, van welgestelde koninginnen tot straatarme weduwen, van profetessen tot prostituees, van diepgelovige tot heidense vrouwen. Toch is er in algemene zin wel iets te zeggen.

Bij de schepping had God de vrouw geschapen als een hulp, een 'tegenover' voor de man. Beiden waren gelijkwaardig. Door de zondeval werd die goede relatie kapotgemaakt. In het oude Nabije Oosten ontstond een door mannen beheerste cultuur. Families vormden de basis van de samenleving, en de positie van stamhoofd, familiehoofd of gezinshoofd was voorbehouden aan mannen. Kinderen – zonen én dochters – moesten zich voegen naar het bestuur van hun vader, ook als ze allang volwassen waren en zelf kinderen hadden.

Toch is het niet zo dat alleen mannen bepaalden wat er gebeurde. Er worden genoeg voorbeelden in de Bijbel genoemd waarin vrouwen hun invloed lieten gelden, zowel positief als negatief. Zo oefende de echtgenote of de moeder van de koning vaak indirect regeringsmacht uit. Izebel, Bathseba en Esther zijn voorbeelden van dergelijke invloedrijke vrouwen.

Een vrouw werd meestal beschouwd als 'de vrouw van' of 'de dochter van'. Het was van belang te (laten) weten waar je bij hoorde. Familie betekende beschutting voor een vrouw. Er was iemand die voor haar zorgde en die haar kon beschermen: haar vader, haar man, haar broer, haar volwassen zoon. Het leven kon hard zijn voor wie buiten de familiekring moest leven. Daarom wordt er ook telkens op gewezen dat men moest omzien naar de wees, de weduwe en de vreemdeling, mensen die niet konden terugvallen op de bescherming van hun familie.

Een vrouw werd dus gezien als iemand die bescherming nodig had. Zij hoefden ook niet mee te vechten in tijden van oorlog (Joz. 1:14), dat was een echte mannenaangelegenheid. Vrouwen waren, net als nog steeds in veel landen in onze tijd, vooral voorbestemd voor huwelijk en moederschap.

Het huwelijk gaf vrouwen een eigen positie. Als een meisje trouwde, ging ze bij de familie van haar man horen. Het huwelijk werd beschouwd als een verbond tussen twee families. De familie van de bruidegom moest een bruidsschat betalen aan de familie van de bruid. De bruid kreeg op haar beurt bezittingen mee vanuit haar vaders huis. Het ging dan meestal om zaken zoals kleding en sieraden, en in een enkel geval, als het meisje uit een rijke familie kwam, een slavin. Meestal trouwde een meisje met een jongen die tot dezelfde stam behoorde, uitzonderingen daargelaten.

Binnen een huwelijk kon een man meerdere vrouwen hebben, maar omgekeerd was het ondenkbaar: een vrouw had nooit meerdere mannen.

Zo'n huwelijk met meerdere vrouwen kon twee redenen hebben. Als de eerste vrouw geen kinderen kreeg, kon een man met een tweede vrouw trouwen in de hoop dat hij bij haar wel kinderen zou krijgen. Een tweede reden was als uiting van rijkdom: rijke mannen (vooral koningen) hadden meestal vele vrouwen.

Als een man meerdere vrouwen had, leidde dat vaak tot rivaliteit tussen de vrouwen, vooral als de ene vrouw wel kinderen kon krijgen en de andere vrouw niet. Denk maar aan Sara en Hagar, Rachel en Lea, en Hanna en Peninna.

Het huwelijk werd gezien als een verbond voor het leven. Overspel was een ernstige overtreding. Van overspel was sprake als een man gemeenschap had met een vrouw die met een andere man getrouwd was. Een vrouw hoorde binnen het huwelijk toe aan haar man.

In de Bijbel wordt het beeld van huwelijk en overspel gebruikt om de relatie van God met het volk Israël te beschrijven. Zoals het huwelijk een verbond is tussen twee partners, zo is de relatie tussen de HEERE en Zijn volk dat ook. God is de Bruidegom Die Israël tot bruid neemt.

In de Bijbel wordt mede daarom vaak gewezen op het gevaar van buitenlandse vrouwen (al worden er ook buitenlandse vrouwen genoemd die het geloof van hun man aannamen, zoals Ruth). Het gevaar school er vooral in dat die vrouwen heidense goden vereerden. Als ze daaraan vasthielden en hun mannen daarin meenamen, zouden dezen zich afkeren van de HEERE. God duldt het niet dat Israël haar liefde geeft aan andere goden en ziet dat als overspel.

Maar hoewel in Deuteronomium 22:22 staat dat wie overspel pleegt, moet sterven, is dat niet de manier waarop de HEERE met Israël omgaat. De HEERE beschouwt de band tussen Hem en Israël als een eeuwige band, die Hij niet wil verbreken (Ezech. 16:60; Hos. 2:18). Daarom is er vergeving voor het overspelige Israël, wanneer zij naar de HEERE terugkeert.

Het moederschap gaf de gehuwde vrouw een nieuwe positie. De bloedlijn liep (en loopt) bij de Joden via de vrouw: een kind was Joods als de moeder Joods was. Kinderloosheid voelde als een schande. In teksten uit de wereld rondom Israël lag bij dit onderwerp de nadruk op het verdriet en de schande voor de man. In de Bijbel is er echter veel aandacht voor vrouwen die onvruchtbaar waren en leefden met dat verdriet (Sara, Gen. 18:9-15; 21:1-7; Rebekka, Gen. 25:19-28; Rachel, Gen. 30:1-8, 22-24; Simsons moeder, Richt. 13; Hanna, 1 Sam. 1; de vrouw uit Sunem, 2 Kon. 4:8-17). En telkens lezen we dan dat het de HEERE is Die vruchtbaarheid geeft. Het gaat niet om de potentie van mannen, maar om de genade van God, Die de kinderzegen geeft.

Vrouwen waren niet alleen echtgenote en moeder, in de Bijbel lezen we over verschillende beroepen en taken van vrouwen. Sommige van die 'beroepen' stonden heel laag in aanzien, zoals dat van de prostituee (bijv. Joz. 2:1). Maar er waren ook eerbare beroepen zoals vroedvrouw (Ex. 1:15), zakenvrouw (Spr. 31: 8-31), en zelfs wordt er een vrouw genoemd die drie steden bouwde (1 Kron. 7:24).

Zowel mannen als vrouwen profeteerden in Israël (Ex. 15:20; 2 Kon. 22:14; Neh. 6:14; Jes. 8:3; Joël 2:28-29). Debora stond in hoog aanzien als richteres en profetes (Richt. 4:4). Maar het ambt van priester konden vrouwen niet vervullen. Dat heilige ambt was alleen voorbehouden aan mannen zonder enige handicap, afkomstig uit de stam Levi.

Deelname aan de eredienst stond wél open voor vrouwen. In de wetsteksten van Leviticus wordt uiteengezet wanneer vrouwen onrein zijn en daarom niet voor de HEERE mogen verschijnen, bijvoorbeeld wanneer zij ongesteld zijn (Lev. 15:19-30). In alle andere gevallen mochten ze dat dus wel. Vrouwen konden ook, net als mannen, geloften doen aan de HEERE (Num. 30:1-8; 1 Sam. 1:11; Spr. 31:2).

Helaas waren er ook mannen én vrouwen die zich inlieten met zondige religieuze zaken, zoals waarzeggerij en dodenbezering (1 Sam. 28; Ezech. 13:17-23).

Aan het eind van het Oude Testament wordt er door mannen én vrouwen uitgekeken naar de beloofde Messias: Hij, de Heiland, zal alles weer 'heel' maken.

Inleiding Genesis

Naam en inhoud: Genesis is het eerste boek van de Bijbel en van de Thora. Thora betekent 'richtsnoer', dit is de Joodse aanduiding voor de eerste vijf boeken van het Oude Testament. Genesis betekent letterlijk 'wording'. Het gaat over de wordingsgeschiedenis van de wereld, de mens en het volk van God. De Joodse naam voor het boek Genesis is *Beresjjet*, wat 'in het begin' betekent. Dit zijn de eerste woorden van de Bijbel.

Auteur: Mozes.

Datering: De exacte tijdsperiode waarover het boek Genesis schrijft is onduidelijk. Genesis geeft in elk geval het leven weer van de schepping tot het leven van Mozes (tussen 1500 en 1300 v.Chr.).

Indeling:

- 1-11: Het begin
- 12:36: De aartsvaders en hun vrouwen; Abram en Sarai, Izak en Rebekka; Jakob en zijn vrouwen Rachel en Lea
- 37:50: Juda en Tamar, Jozef en de komst van Jakob met zijn vrouwen en kinderen naar Egypte

Kern: Genesis geeft antwoord op de vraag: Wie zijn we en waar komen we vandaan? God is de Schepper. Hij zoekt een relatie met de mens. Hij wil dat de mens op Hem lijkt en de aarde beheert. In die relatie geeft Hij de mens een eigen wil om de keuze te maken met Hem of zonder Hem te leven.

Relatie tot God: De eerste mensen, Adam en Eva, hebben een onbevangen relatie met God. Hij spreekt en wandelt met hen. Die relatie komt door ongehoorzaamheid onder druk te staan en is niet langer volmaakt. Na de zondeval gaan mensen steeds bij God vandaan. Offers zijn nodig om de band met God te herstellen en zuiver te houden.

Relatie tot mensen: De onderlinge verhoudingen lopen na de zondeval al snel spaak. Kaïn vermoordt zijn broer Abel. De mensen die de toren in Babel bouwen, gaan uit elkaar omdat ze elkaar niet meer verstaan. Abram en Lot gaan verschillende wegen. Jakob en Ezau zijn jaloers op elkaar. Ook vrouwen staan onderling op scherp. Je ziet het bij Hagar en Sarai, bij Rachel en Lea, en tussen man en vrouw bij Juda en Tamar. Kortom: gebroken relaties onderling zijn een gevolg van het verbreken van de relatie met God.

Positie van vrouwen: Als 'aartsmoeders' staan de vrouwen in Genesis aan het begin van de mensheid. Met hun eigen-aardigheden laten ze overduidelijk hun sporen na en dragen belangrijke verantwoordelijkheden. De verhoudingen tussen man en vrouw zijn anders dan de relaties bij ons nu; Sara noemt Abraham zelfs haar 'heer' (18:12). Het huwelijk was een regeling tussen families en in de eerste plaats een zakelijke transactie. Liefde was bijzaak. Een man kon meer vrouwen hebben. Een slavin kon door haar dienaar gebruikt worden om kinderen voor haar meester voort te brengen.

Vrouwen in Genesis: Eva (2), vrouw van Kaïn (4), Ada en Zilla (4), Milka (11), Sara (11), vrouw van Lot (19), Hagar (16), Rebekka (24), Keturah (25), Rachel (29), Lea (29), Bilha (30), Dina (34), Tamar (38), vrouw van Potifar (39).

Thema

Een evenwichtige rol voor de vrouw

14

'God schiep de mens naar Zijn beeld (...), mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.' Zo staat het beschreven in Genesis 1. Later wordt expliciet verhaald van de schepping van de vrouw, Eva, uit de rib van de man, Adam (2:20-23). Zij ontvangen beiden de scheppingsopdracht. Maar voordat God Zijn opdracht geeft om voor de wereld te zorgen, zegenet Hij hen. De vrouw neemt in Genesis, maar ook verder in de Bijbel, een bijzondere plaats in. In de eerste plaats schiep God Eva als Zijn beelddrager, Zijn evenbeeld. In de tweede plaats noemt Hij haar 'ezer' (Hebreeuws), wat zoveel betekent als 'hulp'.

'Ezer

De vrouw als beelddrager van God, ze mag Zijn beeld weerspiegelen op deze aarde. Handelen zoals Hij handelt, liefhebben zoals Hij liefheeft, Zijn handen en voeten zijn zolang zij leeft. Dat is geen geringe taak en we kunnen die taak onmogelijk uitvoeren zonder Hem te kennen.

Door de eeuwen heen is de vrouw als minderwaardig bestempeld, alsof zij alleen een hulp is van haar man. God heeft het echter heel anders in Zijn schepping gelegd. Als Hij de vrouw een helper noemt, zegt Hij daarmee dat Hij een bedoeling met haar heeft. 'Ezer is een krachtig woord, een Hebreeuwse krijgsterm. Zelfs God wordt een 'ezer, een hulp, genoemd. Hij is een hulp en schild voor Zijn volk (Ps. 33:20). Het mooie is dat deze roeping van de vrouw niet wegvalt na de zondeval. Ook vandaag is deze evenwichtige rol voor de vrouw weggelegd.

Evenwichtig

Hoe kun je een (geestelijk) evenwichtige hulp zijn? De vrouwen uit Genesis gaan ons daarin voor. Hoewel ook zondig, vertrouwen zij toch op hun God. Sara werd de moeder van een volk en voorouder van Jezus. Zij is de eerste vrouw die genoemd wordt in de rij geloofsgetuigen in Hebrëeën 11: 'omdat zij Hem getrouw heeft geacht Die het beloofd had.'

Tegen alles in blijven geloven, dat zien we terug bij vrouwen over wie verteld wordt in de Bijbel.

Jezus ging op een respectvolle manier met vrouwen om. In Lukas 8:43-48 zien we hoe een bloedvloeiende vrouw in een menigte Jezus zoekt en de zoom van Zijn bovenkleed aanraakt. Direct staat Jezus stil en draait Hij Zich om met de vraag: 'Wie heeft Mij aangeraakt?' De vrouw is dapper genoeg om, hoewel bevend, naar voren te komen en ten overstaan van iedereen te vertellen dat zij het was en dat ze genezing heeft ontvangen. 'Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!' Met deze woorden haalt Jezus de onreine vrouw uit haar isolement en zet haar terug op haar plaats midden in de samenleving. Omdat zij het geloof had om vastberaden na alle ellende Jezus te zoeken, in Zijn nabijheid te komen en Hem aan te raken.

Door te bidden kunnen wij in Gods nabijheid komen en mogen we leren om standvastig te zijn in het geloof, om onze taak als vrouw te vervullen op de plaats waar we gesteld zijn.

GENESIS

De schepping

1^a In het begin schiep God de hemel en de aarde.

² De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

³ En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

⁴ En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

⁵ En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.

⁶^b En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water!

⁷ En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^dboven het gewelf is. En het was zo.

⁸ En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

⁹ En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

¹⁰ En God noemde het droge aarde en het samengevloeide water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

¹¹ En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaad dragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo.

¹² En de aarde bracht groen voort, zaad dragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is,

naar hun soort. En God zag dat het goed was.

¹³ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

¹⁴ En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot *aanduiding van* vaste tijden en *van* dagen en jaren en van dagen en jaren!

¹⁵^g En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

¹⁶ En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; *en* ook de sterren.

¹⁷ En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,

¹⁸ om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was.

¹⁹ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

²⁰ En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf!

²¹ En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²² En God zegende ze en zei: ^hWees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

²³ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

^aJob 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3 ^bPs. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^cPs. 33:7; 136:6; Spr. 8:24 ^dPs. 148:4 ^eJob 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6 ^fPs. 136:7 ^gDeut. 4:19; Jer. 31:35 ^hGen. 8:17

²⁴ En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo.

²⁵ En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

Beelddrager

1:26-27

'Je lijkt op je moeder.' Misschien is dat ook weleens tegen jou gezegd. Hier in Genesis 1:27 staat: 'En God schiep de mens naar Zijn beeld.' Je bent een afspiegeling van de Allerhoogste! Soms voelt dat niet zo. Richt je dan op Jezus. Hij is de perfecte Beelddrager (Kol. 1:15). De Geest herschept ons om gelijk te worden aan Zijn beeld (Rom. 8:29).

²⁶ En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Je bestemming

1:27

God schiep de mens in relatie tot elkaar. Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. Jezus haalt deze woorden aan als Hij spreekt over het huwelijk in Mattheüs 19:4. Het huwelijk is een beeld van de relatie tussen God en Zijn gemeente (Efez. 5:32). Maar wat als je niet getrouwd bent of je huwelijk moeizaam gaat? Je mag het ook omdraaien: in wat weerspiegeld wordt, ligt jouw bestemming: je verbondenheid met Hem!

²⁷ En God schiep de mens ^a naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij

hem; ^b mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

²⁸ En God zegende hen en God zei tegen hen: ^c Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

²⁹ En God zei: Zie ^d Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

³⁰ ^e Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, *heb Ik* al het groene gewas tot voedsel *gegeven*. En het was zo.

³¹ En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ^f het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.

^{2g} Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.

³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

De schepping van de mens

⁴ Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam, ^{*} toen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte -

⁵ er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,

^aGen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efez. 4:24; Kol. 3:10 ^bMatt. 19:4 ^cGen. 8:17; 9:1,2,7 ^dGen. 9:3; Ps. 104:14,15

^ePs. 104:14 ^fDeut. 32:4; Mark. 7:37 ^gEx. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4

Een hulp als een tegenover 2:18

In Genesis 1 klinkt telkens: 'En God zag dat het goed was.' Maar in Genesis 2 lezen we dat het 'niet goed' is dat de mens alleen is. God maakt daarom voor de mens een 'hulp als iemand tegenover hem'.

Een hulp is iemand die je helpt. God maakt geen hulpje, geen dienstbode. Het Hebreeuwse woord dat hier gebruikt is, is 'ezer'. Datzelfde woord wordt ook gebruikt in Psalm 124:8: 'Onze hulp is in de Naam van de HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft.' Het woord 'hulp' heeft dus geen neerbuigende betekenis. God is onze hulp. Zo mogen mensen ook voor elkaar een hulp zijn.

Maar er staat nóg iets. God maakt een hulp als een tegenover. Als je iemand tegenover je vindt, heb je een gesprekspartner. Iemand om mee te praten. Iemand die antwoord kan geven op jouw vragen. Maar iemand die je "tegenover" is, kan je ook een spiegel voorhouden, en je vragen: 'Waar ben je mee bezig?'

In een relatie van liefde en trouw zijn mensen voor elkaar 'een hulp als een tegenover'. Je helpt elkaar en steunt elkaar. Maar je houdt elkaar ook bij de les. Je bevrägt elkaar op de keuzes die je maakt.

Als je alleen maar een hulp bent voor je man of je vriend, en geen tegenover, is je relatie ongelijkwaardig. En als je alleen maar een tegenover bent, maar geen hulp, is de kans groot dat je de liefde onderweg bent kwijtgeraakt.

⁶ maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem –

⁷ toen vormde de HEERE God de mens uit

^a het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^b tot een levend wezen.

⁸ Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

⁹ En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^c de boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

¹¹ De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.

¹² En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.

¹³ En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.

¹⁴ En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

¹⁵ De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

¹⁶ En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten,

¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

2:18

Verbondenheid

Het kan je soms zomaar overvallen, een gevoel van eenzaamheid. Zelfs in een grote groep mensen kan dat gebeuren. Je mist contact met mensen om je heen. Daaruit kun je merken dat je gemaakt bent om in verbinding te staan met anderen. Zo heeft God ons gemaakt, in relatie tot Hem en tot elkaar. Geniet van de mensen om je heen, ook in de drukte van alledag.

¹⁸ Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als *iemand* tegenover hem.

¹⁹ De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam^a om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.

²⁰ Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als *iemand* tegenover hem.

²¹ Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.

²² En de HEERE God bouwde de rib die Hij^a uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

Adams lied

2:23

God ziet Adam, en besluit dat het niet goed is dat hij alleen is. Maar tussen de dieren vindt Adam niemand die bij hem past. Als God uit zijn rib een vrouw maakt, roept Adam het uit van herkenning! Het eerste lied in de Bijbel is het lied van Adam. God ziet wat Adam nodig heeft. Wat heerlijk om te weten dat Hij ook weet wat jij nodig hebt!

²³ Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^bbeen van mijn beenderen,
en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin^c genoemd worden,
want uit de man
is zij genomen.

²⁴^cDaarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ^den zij zullen tot één vlees zijn.

²⁵ En zij waren beiden ^enaakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

De zondeval

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

² En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

³ maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

⁴ Toen zei de slang ^f tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

⁵ Maar ^g God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en *dat* u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

⁶ En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook *wat* aan haar man, die bij haar was, ^hen hij at *ervan*.

⁷ Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ⁱnaakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

Welles-nietes

3:12-13

Kleine kinderen zijn er goed in: elkaar de schuld geven. Terwijl je vers 12 en 13 leest, bekruipt je misschien wel onbegrip. Ze geven gewoon elkaar de schuld! 'De vrouw die U mij gegeven hebt.' Het zou bijna Gods eigen schuld zijn! 'De slang heeft me misleid.' Met andere woorden: ik kon er zelf eigenlijk weinig aan doen. Hoe vaak heb jij een excuus voor de fouten die je maakt? Neem verantwoordelijkheid!

^a1 Kor. 11:8 ^bMal. 2:14; Efez. 5:30,31 ^cMatt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31 ^d1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29

^eGen. 3:7 ^f2 Kor. 11:3 ^gJoh. 8:44 ^hRom. 5:12,14,15 enz.; 1 Tim. 2:14 ⁱGen. 2:25

(2:19) Adam - Volgens Griekse vertaling; Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4. (2:23) mannin - Of: vrouw; het Hebreeuwse "isha" (vrouw) lijkt op "ish" (man).

⁸ En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.* Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

⁹ En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

¹⁰ En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

¹¹ En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

¹² Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb *ervan* gegeten.

¹³ En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei:

^a De slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten.

¹⁴ Toen zei de HEERE God tegen de slang:

Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt
onder al het vee en onder alle dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten,
al de dagen van uw leven.

Verlossing

3:15

Soms kan je oog zomaar op iets moois vallen. En als je het gezien hebt, wil je het hebben ook. Eva ziet de vrucht van de boom. Ze grijpt, en eet. Een dreun in de geschiedenis. De mens wil als God zijn. Gods toorn blijft niet uit. Maar daar klinkt tussen de vervloeking in vers 15 ook ineens de belofte door: een aankondiging van Gods verlossingsplan. Wat een genade!

¹⁵ En Ik zal ^b vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw,

en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

^c Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

¹⁶ Tegen de vrouw zei Hij:

Ik zal uw moeite in uw zwangerschap* zeer groot maken;

met pijn zult u kinderen baren.

Naar uw man zal uw begeerte uitgaan,

^d maar hij zal over u heersen.

¹⁷ En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten,

is de aardbodem omwille van u vervloekt;

met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven;

¹⁸ dorens en distels zal hij voor u laten opkomen

en u zult het gewas van het veld eten.

¹⁹ In het zweet van uw gezicht zult u brood eten,

totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent;

want stof bent u

en u zult tot stof terugkeren.

²⁰ En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva,* omdat zij moeder van alle levenden is.

²¹ En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleepte hen *daarmee*.

²² Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

²³ Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

²⁴ Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammen zwaard, dat heen en weer bewoog,* om de weg naar de boom des levens te bewaken.

*Openb. 12:13 ^bMatt. 4:1 ^cKol. 2:15 ^d1 Kor. 14:34; 1 Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6

(3:8) de wind in de namiddag - Letterlijk: de wind van de dag. (3:16) uw moeite in uw zwangerschap - Letterlijk: uw zwoegen en uw zwangerschap. (3:20) Eva betekent: leven. (3:24) een vlammen zwaard, dat heen en weer bewoog - Letterlijk: en de vlam van het wentelende zwaard.

De vrouw van Kaïn 4:17

Wie is deze vrouw van Kaïn? Al eeuwenlang is over deze vraag gediscussieerd. Kaïns vrouw kan niemand anders dan zijn zus zijn geweest, zo beweren veel bijbelverklaarders. Zij betogen dat, als Adam en Eva de eerste man en vrouw zijn in de wereldgeschiedenis, er geen andere mensen geweest kunnen zijn. In deze argumentatie is Kaïns vrouw dus ook zijn zus, maar dat was toen nog geen probleem. Adam en Eva waren volmaakt geschapen, dus er waren nog geen 'defecten' in het genetisch materiaal.

Andere bijbelverklaarders beweren dat er destijds wel degelijk andere volkeren zijn geweest, maar dat in het verhaal zoals zich dat in Genesis ontvouwt, alleen Adam en Eva voor het voetlicht worden gehaald. Volgens de Joodse overlevering kregen Adam en Eva 22 dochters en 32 zonen. Gezien hun hoge leeftijd kan dat best, maar alleen Kaïn, Abel en Seth worden genoemd.

De vrouw van Kaïn is getrouwd met een gewelddadige man, een moordenaar! Hij heeft uit jaloesheid zijn jongere broer Abel gedood. Vanaf deze broedermoord moet Kaïn voor straf zwerven op de aarde. Hij draagt ter bescherming van zijn leven een teken. We weten niet welk teken en we weten ook niet welk 'stempel' dit teken op hun huwelijksleven heeft gedrukt. Onbekend blijft of hij samen met zijn vrouw een zwerfend bestaan leidde of dat hij er vaak alleen op uittrok. Zou Kaïn zich ook gewelddadig hebben gedragen richting zijn vrouw? We weten het niet. Wat de tekst wel vertelt, is dat Kaïn en zij gemeenschap met elkaar hebben. Zij bevalt van een zoon die zij Henoeh noemen. In die tijd was Kaïn bezig met het bouwen van een stad; hij noemde deze stad naar hun zoon, Henoeh. Zouden zij vanaf dat moment een vaste plaats hebben gevonden om te leven?

Kaïn en Abel

4 En Adam had gemeenschap met Eva,^a zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn,^b en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

² En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kaïn werd bewerker van de aardbodem.

³ En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE een offer bracht.

⁴ Ook Abel bracht *een offer*, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. ^aDe HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer,

Door geloof

4:4

Kaïn en Abel offeren beiden. Toch keurt de HEERE het offer van Kaïn geen blik waardig. De reden hiervan vinden we in Hebr. 11:4. Door zijn geloóf heeft het offer van Abel meer waarde dan dat van Kaïn. Wat je ook doet in de kerk of welke activiteiten je ook onderneemt, het gaat God niet om wat je doet, maar om het geloof waaruit het voortkomt.

Jaloers

4:5

Dat God het offer van Abel wel ziet, maakt Kaïn woedend. Ondanks de woorden van de HEERE (v. 7) doodt hij zijn bloedeigen broer. In 1 Johannes 3:12 staat dat hij 'uit de boze' was en dat 'zijn werken slecht waren'. Je herkent misschien weleens een steek van jaloezie bij succes of zegeningen in het leven van een ander. Waar komt dat vandaan, en wat doe jij daarmee?

^aHebr. 11:4

(4:1) had gemeenschap met Eva - Letterlijk: hij kende Eva; zie ook de verzen 17 en 25. (4:1) Kaïn betekent: gekregen.

Ada en Zilla 4:19-24

Je man delen met een andere vrouw. Wie zou daar vrijwillig voor kiezen? In onze tijd is zo iets niet gebruikelijk. Als het wel gebeurt, is het een bron van verdriet, jaloezie, pijn en afwijzing.

In de bijbelse tijd kon een man echter meerdere vrouwen hebben. Voor een man was dat een manier om zijn rijkdom te tonen: hij had voldoende bezit om meerdere vrouwen te onderhouden. Een andere reden voor polygynie (het huwelijk van één man met meer vrouwen) was kinderloosheid bij de eerste vrouw.

Aan vrouwen bood het huwelijk bescherming. Daarom kon het voor een vrouw soms aantrekkelijker zijn om te trouwen dan om alleen en onbeschermd te blijven, zelfs als ze wist dat ze de tweede vrouw zou worden van haar aanstaande man.

Ada en Zilla zijn allebei door Lamech tot vrouw genomen. Ze moeten hun man delen.

Lamech is een man die niet met zich laat spotten. Hij roept zijn vrouwen toe dat als iemand hem zal verwonden, hij deze persoon zeventig maal zevenmaal zal wreken. Hij is het tegenbeeld van Jezus, Die ons vertelt dat we elkaar zeventig maal zevenmaal moeten vergeven. Hebben Ada en Zilla steun bij elkaar gezocht, hebben ze lief en leed gedeeld en elkaars leven draaglijk gemaakt? Ze zitten in dezelfde situatie, hebben met dezelfde man te maken en krijgen allebei kinderen van hem. Het zijn kinderen met prachtige talenten: een musicus, een smid en een veehouder.

De meesten van ons delen geen man. We delen vaak wel de werkvloer, of een stuk van de kerkvloer. We kunnen dan twee dingen doen: we kunnen elkaar steunen, voorthelpen en bemoedigen. We kunnen elkaar ook afkraken, achter elkaars rug om kwaadspreken over elkaar of elkaar benijden en onderuithalen. Hoe ga jij om met de vrouwen om je heen?

⁵ maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd^a zakken.

⁶ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent u *in woede* ontstoken en waarom heeft u uw hoofd laten zakken?

⁷ Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.

⁸ En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel^a en hem doodde.

⁹ En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet *het* niet; ben ik de hoeder van mijn broer?

¹⁰ En Hij zei: Wat hebt u gedaan! ^b Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.

¹¹ Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft openge-

daan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

¹² Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; ^c u zult dolend en dwalend over de aarde *gaan*.

¹³ En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden.*

¹⁴ Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde *gaan*; ^d en het zal *zo* zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden.

¹⁵ Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zeventvoudig gewroken worden! En de HEERE merkte Kaïn met een teken, zodat niemand die hem tegenkwam, hem zou doden.

¹⁶ Toen ging Kaïn weg van het aangezicht van de HEERE; en hij woonde in het land Nod,* ten oosten van Eden.

^aMatt. 23:35; ¹Joh. 3:12; Judas vs. 11 ^bHebr. 12:24 ^cSpr. 28:17 ^dJob 15:20,21 enz.

(4:5) Letterlijk: gezicht, zie ook vers 6. (4:13) **Mijn misdaad ... te worden** - Of: mijn schuld is te groot om te dragen. (4:16) **Nod** betekent: dwalen.

Generaties 5:3

22

Mijn oma is in 1900 geboren. Stel je voor dat ze nu nog zou leven. Dan zou ze aan mijn kinderen kunnen vertellen hoe ze hoorde over de ondergang van de Titanic toen ze twaalf jaar was. Hoe dat schokkende nieuws haar pas na weken bereikte via de marskramer die aan de deur kwam. En hoeveel indruk het op haar maakte.

Tegenwoordig voelen we ons vaak niet meer zo verbonden met vorige generaties, maar in de tijd van Adam en Noach groeiden ze met elkaar op. Denk je eens in dat Adam Methusalach nog heeft gekend en dat talloze generaties uit Adam en Eva's mond hebben gehoord hoe het is begonnen. En dat Noach en zijn vrouw – die in de latere traditie Naāma wordt genoemd ('de liefelijke') – hun kinderen, maar ook hun kleinkinderen en achterkleinkinderen tot in de negende generatie konden vertellen over de zondvloed en de tijd erna. Hoeveel nakomelingen van Eva en Naāma zullen zo over Gods bedoeling met deze wereld hebben gehoord.

Maar ook nu nog werkt God door de generaties heen (Ps. 22:31-32). Voor velen van ons geldt dat de boodschap van het Evangelie ons via onze voorouders heeft bereikt. En ook wij krijgen van God de opdracht om dit Evangelie door te geven aan volgende generaties. Hoe zal dat zijn, als we eens samen met onze voorouders en nazaten voor Gods troon mogen staan!

Nageslacht van Kaïn

¹⁷ En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoch. *Kaïn* was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoch.

¹⁸ En bij Henoch werd Hirad geboren; en Hirad verwekte Mechujaël; en Mechujaël verwekte Methusaël; en Methusaël verwekte Lamech.

¹⁹ Lamech nam voor zichzelf twee vrouwen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere Zilla.

²⁰ Ada baarde Jabal; die werd de vader van wie tenten bewonen en vee houden.

²¹ En de naam van zijn broer was Jubal. Deze werd de vader van allen die harp en fluit kunnen bespelen.

²² Ook Zilla baarde: Tubal Kaïn, een smid, vader van alle koper- en ijzerbewerkers; en de zuster van Tubal Kaïn was Naëma.

²³ En Lamech zei tegen zijn vrouwen:

Ada en Zilla, luister naar mijn stem, vrouwen van Lamech, hoor mijn woorden aan:

Voorzeker! Ik doodde een man om mijn wond

en een jongen om mijn striem!

²⁴ Want Kaïn wordt ^azevenvoudig gewroken, maar Lamech zeventig maal zevenmaal.

Nageslacht van Seth

²⁵ En Adam had opnieuw gemeenschap met zijn vrouw en zij baarde een zoon, en zij gaf hem de naam Seth. ^{*} Want, *zei ze*, God heeft mij ander nageslacht gegeven ^{*} in de plaats van Abel; Kaïn heeft hem immers gedood.

²⁶ En ook bij Seth werd een zoon geboren, en hij gaf hem de naam Enos. Toen begon men de Naam van de HEERE aan te roepen.

Geslachtsregister van Adam tot Noach

5 Dit is het boek van de afstammelingen van Adam. Op de dag dat God Adam schiep, maakte Hij hem ^b naar de gelijkenis van God.

² ^c Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij

^aVers 15 ^bGen. 1:26; 9:6; 1 Kor. 11:7 ^cGen. 1:26; Matt. 19:4; Mark. 10:6

(4:25) Seth betekent: zetting. (4:25) gegeven - Letterlijk: gezet.

hen, en Hij zegende hen en gaf hun de naam mens, op de dag dat ze geschapen werden.

³ Adam leefde honderddertig jaar, en verwekte *een zoon* naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld; en hij gaf hem de naam Seth.

⁴ Adams dagen waren, ^a nadat hij Seth verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

⁵ Al de dagen dat Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar; en hij stierf.

⁶ Seth leefde honderdvijf jaar, ^b en verwekte Enos.

⁷ En Seth leefde, nadat hij Enos verwekt had, achthonderdzeven jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

⁸ Al de dagen van Seth waren negenhonderdthalf jaar; en hij stierf.

⁹ Enos leefde negentig jaar, en verwekte ^c Kenan.

¹⁰ En Enos leefde, nadat hij Kenan verwekt had, achthonderdvijftien jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹¹ Al de dagen van Enos waren negenhonderdvijf jaar; en hij stierf.

¹² Kenan leefde zeventig jaar, en verwekte Mahalaleël.

¹³ En Kenan leefde, nadat hij Mahalaleël verwekt had, achthonderdveertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹⁴ Al de dagen van Kenan waren negenhonderdtien jaar; en hij stierf.

¹⁵ Mahalaleël leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Jered.

¹⁶ En Mahalaleël leefde, nadat hij Jered verwekt had, achthonderddertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

¹⁷ Al de dagen van Mahalaleël waren achthonderdvijfennegentig jaar; en hij stierf.

¹⁸ Jered leefde honderdtweënzestig jaar, en verwekte ^d Henoch.

¹⁹ En Jered leefde, nadat hij Henoch verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²⁰ Al de dagen van Jered waren negenhonderdtweënzestig jaar; en hij stierf.

²¹ ^e Henoch leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Methusalach.

²² En Henoch ^f wandelde met God, nadat

hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²³ Al de dagen van Henoch waren driehonderdvijfenzestig jaar.

5:24

Wandelen

Henoch wandelt met God, hij leeft in nauwe verbondenheid met Hem. Dat springt eruit in dit hoofdstuk. Wat bijzonder dat Henoch erom bekendstaat dat hij door zijn geloof God behaagde (Hebr. 11:5). Bij wandelen heb je geen haast, je neemt er de tijd voor. Hoe is dat bij jou? Wandelen of rennen? Laat Henoch je tot voorbeeld zijn in je (levens)wandel met God!

²⁴ Henoch wandelde met God, en hij was niet *meer*, ^g want God nam hem weg.

²⁵ Methusalach leefde honderdzeventachtig jaar, en verwekte Lamech.

²⁶ En Methusalach leefde, nadat hij Lamech verwekt had, zevenhonderdtweëntachtig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

²⁷ Al de dagen van Methusalach waren negenhonderdnegenenzestig jaar; en hij stierf.

²⁸ Lamech leefde honderdtweëntachtig jaar, en verwekte een zoon.

5:29

Je naam

Noach krijgt van zijn vader een naam met een bijzondere betekenis: rust, troost. In de bijbelse tijd werden namen nooit zomaar gegeven. Ze zeiden iets over de familie, de omstandigheden of de verwachting. Lamech leefde met een verwachting die doorklinkt in de naam van zijn zoon. Ken jij de betekenis van je naam?

²⁹ En hij gaf hem de naam Noach, ^h en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen,

^a1 Kron. 1:1 ^bGen. 4:26 ^c1 Kron. 1:2 ^d1 Kron. 1:3 ^eJudas vs. 14 ^fHebr. 11:5 ^g2 Kon. 2:11; Hebr. 11:5

(5:29) Noach - Er is een woordspel tussen de naam Noach 'rust' en het Hebreeuwse woord voor 'troosten'.